

LANDVETTER SCOUTKÅR

AV

SVENSKA SCOUTFÖRBUNDET

1945 – 1995

Denna version av kårens historia är
nedskrivna av Bengt Silverin, kårens
ordförande 1975-1987

Då den fanns på en s.k. "floppydisc" som
inte kan läsas av nutidens datorer åtog sig
Margareta "Nickan" Forsberg att
digitalisera den i ett modernare format.

Olla Lundkvist har formaterat och
rubriksatt för att underlätta läsningen, f.ö.
är skriften originalet trogen

Landvetter, våren 2020

FRÅN NORDGÅRDENS FLICKSCOUTKÅR TILL LANDVETTER SCOUTKÅR

Scoutrörelsen startades av Robert Stephenson Baden-Powell år 1907 med ett försöksläger på Brownsea Island i England och fördes över till Sverige av gymnastikläraren Ebbe Lieberath. Redan 1909 började den första scoutverksamheten i Göteborg.

Intresset för denna nya rörelse för pojkar spred sig snabbt. Scoutpatruller växte upp runt om i landet och år 1911 började också scoutverksamhet för flickor i Stockholm. I januari 1912 bildades Sveriges Scoutförbund (för pojkar) och redan i mars 1913 var det dags för Sveriges Flickors Scoutförbund. Under åren har sedan ytterligare 4 scoutförbund startat verksamhet för pojkar och flickor, men dessa har varit helt inriktade på sina moderorganisationers målsättning och intentioner.

Den här lilla sammanfattningen är inte avsedd att skildra scoutings historia utan vad som hänt i vår egen scoutkår under åren. Inledningen bör därför ses som en bakgrund och de som vill ha mer fakta om scoutings historia i Sverige och internationellt hänvisas till böckerna "Scoutings Historia" av Margareta Puke, samt "250 million Scouts" av Laszlo Nagy.

Scoutrörelsens mål och syfte har varit oförändrat ända sedan starten men verksamheten och programmet har följt med tidens utveckling och genomgått flera förändringar under årens lopp. Dock är och förblir metoderna desamma: patrullen, friluftslivet och "learning by doing". Metoder som insatta i en dynamisk programutveckling fortfarande är scoutings unika kännemärke utåt i samhället.

VÅR EGEN KÅR

1945 - 1946

Vår egen kår startade på själva Gustav Adolfsdagen den 6 november 1945 under namnet **NORDGÅRDENS FLICKSCOUTKÅR** (se kopia av protokoll nr 36, fört vid sammanträde med Sveriges Flickors Scoutförbunds sekretariat). Som framgår av protokollet antogs detta datum Nordgårdens Flickscoutkår. Detta var fröet till den scoutkår som idag är aktiv i Landvetter under namnet Landvetter Scoutkår i Svenska Scoutförbundet. Kåren startades av fröken Kerstin Svensson. Troligen uppkom Nordgårdens flickscoutkår som en "utbrytning" ut Carl Johans Flickscoutkår. Samma datum som ovan sammanslogs också flickscoutkåreerna Carl Johan I och II till Carl Johans flickscoutkår. I scoutkåren Carl Johan startades redan 16 april 1934 Blåvingeringen CARL JOHAN. Vid den här tiden bestod en flickscoutkår endast av flickscouter i åldern 11-14 år. Blåvingarna utgjorde egna "Blåvingeringar". Alla Blåvingeringar

och Flickscoutkårer var samlade i Flickscoutdistrikt, där distriktsledaren var ansvarig för varje avdelning. Det fanns alltså ingen kårstyrelse på den tiden.

Under sitt första år bestod kåren av 1 ledare (Kerstin Svensson, född 1917), 4 flickscouter och 7 icke upptagna scouter. Flickscouterna var uppdelade i 2 patruller. Den första utnämningen i kåren skedde den 15/5 då de 4 flickscouterna erhöll sina III-klassmärken. Nordgårdens flickscoutkår höll sina möten i Studenthemmet Nordgården (St Eriksgata 4) vid Lilla Bommen. Detta var praktiskt då Kerstin Svensson själv bodde på Nordgårdens studiehjem. Sitt första läger höll kåren i slutet av juni (26/6) 1945 då Kerstin Svensson hade en inomhusförläggning med de 4 flickscouter som var aktiva i kåren. Det kan vara av visst intresse att här namnge kårens allra första medlemmar (namn och födelseår anges):

Kerstin Svensson	Ledare	1917
Maud Ankarvik	Flickscout	1932
Gun Blomberg	Flickscout	1932
Majken Ström	Flickscout	1932
Birgit Åsberg	Flickscout	1932
Ingrid Johansson	Ej upptagen	1934
Barbro Kuschél	Ej upptagen	1934
Marianne Larsson	Ej upptagen	1934
Gun Larsson	Ej upptagen	1934
Siv Odell	Ej upptagen	1935
Gudrun Persson	Ej upptagen	1935
Maj-Britt Wikström	Ej upptagen	1934

Kårens första kassarapport var enkel och bestod endast av fyra poster, två på inkomstsidan och två på utgiftssidan.

INKOMSTER

Gåva från distriktet	25:-
Ersättning för försålda Adventskalendrar	10:35

UTGIFTER

Material	10:53
Hjälp till dräkter	8:-

Efter sitt första verksamhetsår hade alltså kåren en behållning på 16:32, vilket noggrant finns noterat av revisorn G. Helgesson. Redan från kårens begynnelse utgjorde försäljning av adventskalendrar en viktig inkomstkälla.

Under de kommande åren fick Kerstin Svensson hjälp i sitt scoutarbete av kassörskan Eivor Johansson (född 1910, boende på 3:e Långgatan 36). Eivor var utbildad blåvingeledare. Antalet flickscouter hade ökat till 20. Av de icke-scoutupptagna flickorna som var med föregående år kom 5 att få sina III-klassmärken, och därmed bli upptagna som medlemmar i Sveriges Flickors Scoutförbund, 1/6-46. Vid samma tillfälle erhöll de 4 flickscouter sina

II-klassmärken. Upptagningarna skedde utomhus vid Härlanda tjärn. Under perioden 3-12/8 deltog 6 flickscouter från kåren i Björkölägret. Som lägerchef för Göteborgsgruppen fungerade Lisa Engström. 5 av flickscouterna hade erhållit varsitt lägerstipendium på vardera 20:-. Årets kassabehållning hade ökat till 107:18. Fortfarande utgjordes inkomsterna enbart

av gåvor (70:-) och försäljningsaktiviteter (70:73). Ännu fanns inga inkomster från medlemsavgifter. Kåren sydde också upp sina första lägermärken till en kostnad av 10:-.

1947

Under 1947 gifte sig Kerstin Svensson och fick namnet Kerstin Lidhén. I samband med giftemålet kom hon att flytta till Karl Gustafsgatan 29, men mötena skedde fortfarande i Nordgårdens studiehem. Antalet flickscouter var 8 st, och antalet icke-upptagna flickor var under året 5 st. Under året deltog 1 flicka från kåren i en Patrulledarkurs på Frustunaby. Två av kårens flickor hjälpte till som köksflickor på kursen. Kårens kassabehållning hade stigit till 154:40. Man hade nu också haft sin första inkomst i form av medlemsavgifter (15:-). Försörjningsaktiviteten var dock dålig under året och gav bara 8:66. För första gången var också kåren tvungen att betala förbundsavgifter (22:-) och en avgift till distriktet (2:20).

Kåren blev vilande under perioden 1/1-48 till 1/9-48 beroende på att Kerstin och Eivor "ha mycket svårt att få tiden att räcka till". Känns problemet igen? De drog i alla fall igång kåren igen när höstterminen startade, då med 6 flickscouter och 10 icke upptagna flickor. Fortfarande var fem flickor från 1945 med i kåren. Då kåren var vilande under sommaren åkte man ej på något läger detta år. Säkerligen för att vidga sina vyer kom kåren att under hösten prenumerera på scouttidningen "Treklövern".

1949

Kåren hade svårt att rekrytera barn, och under 1949 fanns bara 6 flickor i kåren, och bara en patrull, två flickscouter och 4 icke upptagna. Kerstin och Eivor slutade som ledare. Som kårledare tog den 24-åriga laboratorieassistenten Birgitta Öman (född 1926) över. Hon var under tiden inneboende hos Larssons på Aschebergsgatan 5. Birgitta var en I-klass scout som blivit upptagen redan år 1941. Till sin hjälp hade hon den ett år yngre Herta Edblad boende på Segerstedtsgratan 3. Herta, som enbart hade tagit III-klass proven, hade säkerligen ändå stor erfarenhet av ungdomsarbete då hon i sin civila gärning arbetade på ungdomsgården. I samband med ledarskiftet kom kårens möteslokaler att flyttas till Rådhusets skyddsrum. Från kårens första år fanns Maj-Britt Olsson och Ulla Wikström kvar. Men ännu hade inte Maj-Britt lyckats erövra sitt I-klass märke, och av någon anledning var Ulla fortfarande icke upptagen scout, dvs. hon hade ännu inte fått sitt III-märke. Scoutintresset måste hon ändå ha haft!

1950 - 1952

Detta år fördubblade kåren sitt medlemsantal. Kåren kom att bestå av 2 ledare, 3 flickscouter och 11 icke upptagna flickor. Flickorna var fördelade på 2 patruller. Birgitta Öman kämpade vidare som kårledare. Herta Edblad hade slutat och istället fick Birgitta hjälp av en annan laboratorieassistent, förmodligen hennes kompis, Kerstin Karlsson. En 24-årig kvinna, som liksom Birgitta var inneboende hos familjen Hackselius på Ö. Viktoriagatan 6. Kerstin var även hon I-klass scout och upptagen som flickscout redan år 1939. Kerstin Lidhén återkom till kåren, men nu som kårens revisor. Medlemsantalet fortsatte att vara klen 1951, enbart 11 scouter. Birgitta Öman slutade som ledare, men Kerstin Karlsson kämpade kvar och höll kåren levande. Fortfarande hade kåren sina möten förlagda till Rådhusets skyddsrum. Kårens kassabehållning var nu 142:20. Man hade haft inkomster i form av medlemsavgifter (27:50), utdelning från Scoutfrämjandet (25:-), gåvor (2:70) samt försäljningar (4:00).

Utgifterna bestod av förbundsavgifter (17:60), distriktsavgifter (4:40), material (25:85), läger (8:00) och reseutjämning vid stämman (37:00). Fram t.o.m. 1950 hade kårledarna även fungerat som kårens kassör, men 1951 slapp för första gången kårledaren denna arbetsuppgift. Kårkassörens jobb övertogs 1951 av Britta Karlsson. Även 1952 arbetade Kerstin Karlsson som ensam ledare i kåren. Under året hade hon 7 flickscouter och 10 icke upptagna flickor. Kåren fick en ny kassör, Marianne Åkerlind. Kerstin Lidhén fungerade fortfarande som revisor.

1953 – 1956

Nu hade kåren för första gången 4 patruller. Kåren hade 18 flickscouter och 6 icke upptagna flickor. Kerstin Karlsson måste ha gjort ett bra jobb som kårledare. Detta år hade hon hjälp av två telefonister på ledarsidan, Birgitta Bergendahl (III-klass scout) och Irma Ekström (II-klass scout), båda födda 1935. Irma tog också över jobbet som kårkassör. Under året skänkte kåren 25:- till Hollandsinsamligen. Kanske började Kerstin Karlsson tröttna på arbetet för hon titulerar sig nu som t.f. kårledare. Mycket riktigt, nästa år finns inte längre Kerstin på ledarsidan, utan kårledarskapet har övertagits av Irma Ekström. Som ledarkamrater hade hon fortfarande Birgitta Bergendahl. Som ny ledare hade Laila Jonsson tillkommit. Återigen byter kåren kassör och Laila påtar sig detta jobb. För första gången får kåren en inkomst från Barnens Dag (100:00). Kårens kassabehållning är 158:75.

På den tiden fanns många familjer med barn som bodde i centrala Göteborg och scouting bedrevs därför huvudsakligen i Centrum. Med tiden började emellertid centrala Göteborg att bli barntomt. Folk flyttade från Centrum ut till de nya och moderna stadsdelarna runt Göteborg. 1954 flyttade kåren sina möten till studenthemmet (skyddsrummet) i det nybyggda Hotell Viktor Rydberg på Viktor Rydbergsgatan 48, men kåren heter fortfarande Nordgårdens flickscoutkår. Många av våra medlemmar bodde i denna stadsdel och de fick genom detta mycket närmare väg till scoutlokalen. Samtidigt med detta anslöt sig också blåvingeavdelningen Carl Johan I till vår kår och de nya lokalerna. Den 14 mars 1954 kom kåren också att byta namn till **JOHANNEBERGS FLICKSCOUTKÅR**, detta för att förankra verksamheten i det lokala ortsnamnet. Samtidigt blev vi också självständiga med egen kårstyrelse och egen ekonomi. Kåren kom allmänt att kallas JOFF för att inte blandas samman med Johannebergs Pojkscoutkår, som hade sin verksamhet alldeles i närheten i Johannebergsskolan.

Kåren hade nu 30 flickor som var fördelade på 5 patruller. Ytterligare en ledare hade anslutit sig: Daisy Johansson från Sävedalen. Till skillnad mot kårens tidigare ledare hade Daisy ingen tidigare scouterfarenhet. Kassörjobbet skiftade mellan ledarna. Detta år övertog Birgitta Bergendahl jobbet från Laila Jonsson. För första gången har också årets lägerkassa gått med överskott och gett en inkomst på 208:17. Samma ledarstab arbetar vidare under 1956. För första gången har också kåren ett seniorscoutlag bestående av 8 flickor. Som seniorscoutledare fungerar Daisy Johansson. För första gången överstiger kassarapporten 1000:-. Kassabehållningen stannar på 415:35.

Kårens ekonomi var bekymmersam i början. På denna tid fanns inga kommunala bidrag, bara något som hette fritidsgrupper i SKS. Detta krävde mycket arbete men gav mycket lite pengar. För att stödja kåren ekonomiskt bildar därför flickornas föräldrar 1957 en föräldraförening. Föräldraföreningens syfte var också att inreda skyddsrummet i hotellet lite trivsammare och dessutom bygga lyor till patrullerna.

Från den tiden härstammar kårens första fana, en gåva från föräldraföreningen och idag en raritet med värdefulla fanmärken från olika läger under årens lopp.

1958 – 1961

År 1958 utökades kåren med ännu en blåvingering och en flickscoutavdelning och vi började få ordentlig vind i seglen.

Vad sysslade scouter och blåvingar med hela vintrarna i våra skyddsrum? Ja, alla knogade naturligtvis på med sina blåvingeprover, III-, II- och I-klass prov för att få sina märken vid vårterminens slut. På denna tid hölls gemensam terminsavslutning för alla flickor i Göteborgsdistriktet. Det förekom blåvingemaskerader. Vi deltog varje år i distriktets Skogsråttävlingar och 1959 var kårens patrull TÄRNAN segrande patrull i distriktstävlingen. 1962 hade kåren också en segrande blåvingeflock i distriktets Nalle-tävling. Thinking Day, den 22 februari, och S:t Georgsdagen, den 23 april, firades gemensamt i hela distriktet.

Under tiden i Hotell Viktor Rydberg försvann den älskade blå twillsskjortan till många sorg. Pojkscoutledarnas kaki-skjorta försvann och vi fick alla en ljusare blå skjorta.

1960 hade emellertid kåren åter bytt namn. Nu från Johannebergs flickscoutkår till **SCOUTKÅREN VIKTOR RYDBERG**. Namnbytet skedde åter för att få en lokal förankring. Vi hade våra möten i Hotell Viktor Rydbergs 4 skyddsrum. Hotellets gatuadress var Viktor Rydbergsgatan 48. I kåren fanns nu 36 blåvingar, 52 landscouts och 14 seniorscouts. Antalet ledare hade också ökat kraftigt. Nu fanns 2 blåvingeledare, 2 scoutledare och 1 seniorscoutledare samt 9 s.k. övriga ledare. Totalt 116 medlemmar. Kåren hade också fått en föräldraförening med 56 medlemmar!!! Som undertecknad kårledare (610126) står återigen Kerstin Lidhén – kårens grundare 1945. Under 1960 hade kåren ett 7 dagar långt kår läger – Morlandalägret. 37 av kårens medlemmar deltog. Av årsrapporten till Svenska Scoutförbundet framgår att kåren hade fler medlemmar under föregående år (1959) och att nedgången i medlemsantalet berodde på nedskärningar av blåvingeringarna. Lokalutrymmena hade visat sig vara för små för föregående års storlek på blåvingeringarna.

Vid kårstämman 9/2 1961 blev Maj Elfstrand kårordförande. Maj Elfstrand var född 1909 och hade varit scoutledare sedan 1958. Som vice kårordförande fungerar Carola Andersson. Kåren har ytterligare 12 vuxna ledare. En stor skillnad mot kårens hela tidigare historia var att det nu kommit pojkar in i kåren och vi hade nu en vargungeflock där Lena Wilhelmsson fungerade som ledare. Kåren har även en väl fungerande föräldraförening.

Under året genomfördes ett 8 dagar långt kår läger i Öjjared "Squaw Camp" med 44 deltagare. Kårens seniorer (9 st) gjorde även en 25 dagar lång Englandsresa och deltog i läger i Cornwall. Ledarstaben kvarstod kommande år. Vice kårordförande blev pastor Rolf Glemme. Antalet övriga vuxna ökar kraftigt i kåren och bestod av 10 personer. Bland dessa märks Kerstin Lidhén (kårens grundare).

1962 - 1963

Under 1962 var ledarstaben i princip intakt. Kåren bestod nu av 2 blåvingeringar (6 grupper), en vargungeflock (3 kullar), två flickscoutavdelningar (8 patruller), en pojkscoutavdelning (2 patruller), ett seniorscoutlag med både tjejer och killar samt två seniorscoutlag med enbart tjejer. Totalt fanns 140 flickor och 34 pojkar i kåren. Förutom sitt tillhåll i Hotell Viktor

Rydbergs skyddsrum hade kåren även fått lokaler i Riksbyggens hyreshus på Falkenbergsgatan 13E. Kåren hyrde även två rum på Spannmålgatan 16 där våra seniorscoutlag hade sina möten. Under året hölls ett 9 dygn långt läger i Morlanda (Feskelägret) där 28 flickscouter och 5 vuxna ledare deltog. Tre flickscouter deltog även i en lägervecka i England. Under året deltog kårens samtliga ledare i någon form av distriktskurs. Två flickscouter deltog i en kedjekurs på Frustunaby. Den 27/9 1962 gick Heden Scoutkår upp i Viktor Rydberg och Hedens medlemmar blev rullförda i vår kår per 31/12 1962. Kåren hade nu också en mycket aktiv föräldraförening med ca 75-100 medlemmar. Antalet aktiva ledare var mycket stort – 22 st. Förutom dessa fanns 11 övriga vuxna ledare registrerade i kåren (bl.a. Kerstin Lidhén).

1963 förlöpte i stort sett som 1962 med många barn (163 st; 126 flickor och 37 pojkar) och gott om ledare. Antalet föräldrar i föräldraföreningen hade dock minskat till ca 40. Två av kårens ledare (Maj och Hilding Elfstrand) genomgick också Treklöver-Gilwell utbildning (seniorgrenen). Kåren deltog med 33 scouter i ett 10 dagar långt läger på Orust. Noterbart är att enbart flickor deltog i hajker, förläggningar och läger under året. Kassatablån för verksamhetsåret 1/6 1963 – 31/5 1964 behandlar helt andra siffror än de vi sett tidigare. Budgeten rör sig nu om 16003:38.

RUSSTORPET

Kårens föräldraförening arbetade flitigt för att samla pengar så att kåren skulle få en egen friluftsgård. Så småningom hade föräldraföreningen fått in så mycket pengar att vi kunde börja se oss om efter vårt "drömslott". Efter långt sökande fann vi vid Åskloster i Halland ett hundraårigt torp med Sveriges minsta ladugård (plats för en ko och en gris). Vi fick köpa torpet för 20000 kronor. Med köpet följde också en 5000m² stor markyta, huvudsakligen ängsmark. Stugan inköptes 1965 och föräldrar och ledare började genast rusta upp den och inredde logement på vinden för övernattningar. Snart blev stugan för trång för kårens alla avdelningar och en separat byggnad uppfördes med logement, samlingsaal, ledarrum och hygienutrymmen. Över 4000 frivilliga arbetstimmar lades ner här.

Den nya anläggningen invigdes 1970 och fick namnet RUSSTORPET, ett namn som vi hittade bland gamla papper på vinden. Det blev ett kärt tillhåll för både barn och vuxna och alla har vi våra minnen därifrån. Särskilt minns vi äldre en ledarsamling med kräftsexa och det hela arrangerat som "Bröllopet på Russtorpet" med både brud och brudgum, tärnor, präst och gäster. Alla utklädda för sina respektive roller. Även ett riktigt scoutbröllop ägde rum på Russtorpet. Våra ledare Bengt och Björg Silverin gifte sig här.

NYTT SCOUTPROGRAM 1967

Under de här åren hände stora ting inom scouting. Vårt scoutprogram med de gamla individuella klassproven började bli omodernt, och programmet genomgick 1967 en kraftig revision. Vi började räkna barnen i årskurser, som i skolan, istället för åldrar som vi hittills gjort. Vi fick den nya juniorscoutgrenen (åk 10-11). Blåvingar och vargungar döptes 1969 om till Miniorscouters. Vår kår kom att bli en av försökskårerna i Sverige för det nya programmet och det var en arbetsam tid för oss ledare med omställningen. Blåvinge-, vargunge-, och klassproven togs alltså bort och vi började istället tänka i fundament och block, där man mer skulle ta hänsyn till individen än till själva prestationsförmågan. Visst kändes växtvärken och många hade svårt att tänka om till det nya men det gick med en effektiv ledarutbildning.

Vid den här tiden fick vi också en moderniserad scoutlag med 7 punkter istället för 10 och även scoutlöftet undergick vissa förändringar.

SAMMANSLAGNING AV SVERIGES SCOUTFÖRBUND OCH SVERIGES FLICKORS SCOUTFÖRBUND, 1960

Fortfarande arbetade vi med skilda flick- och pojkscoutavdelningar men så smått började våra lite äldre flickor kasta sina blickar på pojkarna i JOA (Johannebergs pojkscoutkår) och blickarna var väl besvarade. I slutet av 50-talet började man allmänt i Sverige ta upp frågan om det inte vore klokt och ändamålsenligt att slå samman flick- och pojkscoutförbunden till ett gemensamt förbund men med skilda avdelningar i kårerna. Det var emellertid bara på ledare- och seniorplanet det blev helt integrerat.

1960 skedde så sammanslagningen av Sveriges Scoutförbund och Sveriges Flickors Scoutförbund under högtidliga former på förbundsåret i Stockholm. Sedan dess tillhör vi SVENSKA SCOUTFÖRBUNDET och vi är alla scouter. Förbundet kom att bli en av Sveriges största opolitiska ungdomsorganisationer med 75000 medlemmar.

Nu blev det alltså aktuellt för vår kår att börja med pojkar. Den påtänkta sammanslagningen av JOFF-JOA gick av olika anledningar i stöpet. I november 1960 bildade vi istället en s k samkår och kåren bytte namn till Scoutkåren Viktor Rydberg. I och med sammanslagningen kom även Hedens Scoutkår att ingå i Scoutkåren Viktor Rydberg. Författaren Viktor Rydberg hade verkat i Göteborg och man hade döpt gatan där vår scoutlokal låg till Viktor Rydbergsgatan. Dessutom hade vi vår verksamhet i Hotell Viktor Rydbergs lokaler så namnet kändes naturligt. Kårens motto hämtades ur Viktor Rydbergs kantat vid Uppsala Universitets 400-årsjubileum:

Vad rätt du tänkt, vad du i kärlek vill

Kåren fick både vargungar, pojk- och seniorscouter. De yngre pojkarna höll till i egna lokaler i Fredriksdal strax intill Johanneberg. Seniorscoutlaget integrerades naturligtvis och hade sin verksamhet i Hotell Viktor Rydberg.

UPPBROTT FRÅN JOHANNEBERG TILL LANDVETTER VIA KALLEBÄCK

1972

Det gick några år och så började barnen "ta slut" också i Johanneberg-Fredriksdal. Rymligare och modernare bostäder än i Johanneberg byggdes ännu längre ut i utkanterna av Göteborg. Barnfamiljerna flyttade dit och det var bara mor- och farföräldrar kvar i Johanneberg. Vi i Viktor Rydberg, ca 25 ledare och ett litet antal scouter flyttade år 1972 över Mölndalsån till Kallebäcks Scoutkår som då hade ett bra barnunderlag, en nybyggd rymlig scoutgård men ont om utbildade och erfarna ledare. Vi trodde att förutsättningarna för oss att fortsätta vårt scoutarbete för barn där var stora. Vi snickrade ihop samgåendet med Kallebäcks Scoutkår efter bästa förmåga och med hjälp av distriktet, men vi glömde skilsmässoklausulen!

1976 -1981

Samarbetet utföll tyvärr inte bra och 1976 bröt vi kvarvarande 12-13 ledare från Viktor Rydberg upp från Kallebäck och återupptog, med förbundets och distriktets bistånd, Scoutkåren Viktor Rydberg (med Bengt Silverin som interimisordförande) för att starta egen verksamhet på annat håll. Alla tillgångar vi förde med i boet, både fasta, lösa och pengar stannade tyvärr efter långdragna förhandlingar kvar i Kallebäck, bl.a. vår friluftsgård Russtorpet vars nya byggnader från grunden hade byggts av oss kvarvarande Viktor Rydbergsledare och föräldrar i dåtida Viktor Rydberg. Detta kom att efter några år till viss del regleras.

Med två tomma händer, stor entusiasm och tro på scouting som en riktig ungdomsverksamhet började vi undersöka barnunderlag och lokalmöjligheter i distriktet. Efter vissa inledande undersökningar om etablering i Sävedalen, bestämde vi oss emellertid slutligen med Bengt Silverin som ordförande för Landvetter där barnunderlaget var gott men lokalfrågan svårlöst. Efter informationsmöte med stor uppslutning av barn och föräldrar startade vi så 16 mars 1977 två avdelningar med enbart miniorscouter. Avsikten var att barnen skulle få växa upp i kåren till juniorscouter, scouter, seniorscouter och ledare. Föräldrar utbildades i vår regi till ledare. Kåren växte och verksamhetsgrenarna byggdes enligt planerna.

Lokalfrågan var som nämnts svårlöst. Vi ambulerade från den enda lokalen till den andra i Landvetter. Bl.a. var vi under en kortare tid i gamla banvaktsstugan intill Landvetter kyrka.

1981 fick vi med kommunens hjälp disponera den fastighet där vi fortfarande har vår verksamhet. Vi kom då att kalla gården Rydbergsgården. Många frivilliga arbetstimmar har lagts ner och resultatet har blivit en bra fungerande scoutgård. Dessutom disponerade vi sedan länge en lokal i Lunnaskolan för de yngre barnen som bodde i den delen av Landvetter. 1982 startades första seniorlaget i Landvetter (seniorlaget Landvättarna). För sin verksamhet renoverade de den lilla fristående "drängstuga" väster om scoutstugan.

Under de första åren av vår verksamhet i Landvetter behölls namnet Scoutkåren Viktor Rydberg. Men allt eftersom tiden gick kändes det angeläget att ändra namnet till **LANDVETTER SCOUTKÅR** för att på detta sätt återigen få ett lokalt förankrat namn. Namnbytet skedde 1988. I samband med namnbytet bytte vi även namn på scoutgården. Den kom nu att heta bara Scoutgården. I början av 90-talet blev vi tvungna att betala lokalhyra för vår lokal i Lunnaskolan. Då vi inte ansåg det värt pengarna att behålla lokalen flyttades verksamheten upp till Scoutgården.

JUBILÉER

Vart femte år, den 6 november, har kåren firat jubileum alltsedan sin tillkomst 1945. Detta har skett mer eller mindre högtidligt med barn, föräldrar och ledare. Särskilt minns vi 25-årsjubiléet i Johannebergs Församlingshem med ett välfyllt program. Där fanns både bildkavalkad, deklamation, sång av våra unga medlemmar och en högtidlig avslutning med mottot "Vad rätt du tänkt" och ljusceremoni.

LÄGER

Friluftslivet har alltid utgjort en stor del av scoutprogrammet. Undersökningar visar att det är utomhusprogrammen som anses roligast. De årliga lägren har varit och är fortfarande höjdpunkten där man utomhus får praktisera vad man lärt sig under vintern.

På Härsjösand var det läger 1954. 1955 hölls läger vid sjön Lygnern och 1957 i Hunnebostrand. Då var det ju enbart flickor och kvinnliga ledare i kåren men de klarade sig galant utan manlig hjälp. Flickornas lägerarbeten blev väl inte så mastodontiska som pojknas och "Gunnebosurrningar" var på den tiden ett okänt begrepp.

1959 var det dags för det stora förbundsägret Västgötaresan vid Floda med över 4000 deltagare från både när och fjärran. Nattåget norrifrån stannade mitt på linjen före Floda station tidigt på morgonen. Mängder av flickscouter lyftes ner från vagnarna och ett långt lämmeltåg av flickor med stora packningar satte igång i riktning mot lägerplatsen vid den vackra sjön Sävelången. På den tiden fanns inga liggunderlag att ha med sig i packningen utan var och en hade istället med ett madrassvar som man fick fylla med hö och man sov

gott på det också. Västgötaresan var ett fint storläger. Visserligen grasserade en magsjukeepidemi över hela lägret och ingen undgick att bli getingstungen det året men det var stora, fina upplevelser man tog med sig hem.

Så följde det första lägret på Morlanda 1960. Feskelägret 1962, också på Morlanda, nu tillsammans med Hedens, Göta Lejons och Porthälla scoutkårer, totalt ca 100 personer. Ett regnigt men kul läger med för första gången både pojkar och flickor, men i skilda tält på skilda områden. Vi hade också för första gången demonstration av Mun-till mun metoden.

Det ena lägre följde på det andra, en del regniga som t ex Stegeborg-Kåreholms lägret – det stora förbundslägret Östergötland med sammanlagt 10000 deltagare. Det var också soliga läger som Sjuhärads lägret 1963, samt Åslägret och Måslägret i slutet på 60-talet vid Russtorpet. 1963 var det också distriktsläger på Orust, men fortfarande med flickor och pojkar på skilda områden – minst 15 minuter att gå emellan. Seniorscouterna hade en gemensam dagby, men ungdomarna sov naturligtvis i flick- resp. pojklägren.

Under den här tiden var kåren även på två läger utomlands. 1962 deltog scoutkårens scouter och ledare i Landsmot Skata på Island och 1972 i lägret Camp Caedmon i Yorkshire i England. Denna lägervistelse var en uppföljning av storlägret Camp Jubilettett 71 på Vallda Sandö i samband med Göteborgs stads 350-årsjubileum. Staden inbjöd scoutkåren att arrangera internationellt scoutläger och det var första gången alla våra fem scoutförbund ordnade ett gemensamt läger i Sverige. 600 deltagare med 150 utländska scouter från 12 nationer. Det blev en fin internationell upplevelse och väckte stor uppmärksamhet i pressen.

1978 hade kåren sitt första läger efter det att den flyttat till Landvetter. Lägerplatsen var Härsjösand. 1979 hölls Storålägret i Rävlanda. 1980 års stora regionläger, IVÅG-80 kommer vi speciellt ihåg eftersom det regnade nästan hela tiden och lägerområdet blev mycket lerigt eftersom det var förlagt på en stor åker. Till detta läger hade vi en grupp polska flickscouter med oss. De kom till Sverige utan någon som helst lägerutrustning varför vår första uppgift blev att samla in sådana, samt fickpengar till var och en av de polska flickorna.

1981 hade vi sommarläger tillsammans med Mölndals scoutkår vid sjön Bullaren i Bohuslän. Året därpå arrangerades ett kårläger med Guldhedens scoutstuga som bas. 1984 deltog kåren i det stora distriktslägret "Kragenäs". Ett oförglömligt läger för de tre ledare som slet med 35 scouter samt sina egna småtingar i hållande regn. 1985 hölls "Torpalägret" där Sölvret aldrig fick sova eftersom alla knuffade på honom för påstådda snarkningar. Det var också året då våra seniorscouter åkte till Irland och deltog i lägret "Portumna 1985".

1986 hölls det stora förbundslägret "Scout-86" som var uppdelat på sex lägerplatser i Sverige. Kåren deltog i dellägret "Berg" i Dalarna. Denna sommar gästades kåren av ett gäng amerikanska flickscouter från Kalifornien. Deras erfarenheter av den svenska lägerformen var obefintlig varför Scout-86 lägret blev en mycket stor och positiv upplevelse för dem. Innan lägret startade hade de amerikanska flickorna bott hos scoutfamiljer i Landvetter. Innan detta storläger ordnade kåren även ett litet kårläger under temat "Robin Hood".

1987 ordnades ett kårläger på samma plats som Storålägret 1979. 1988 hade vi läger tillsammans med Carl Johans scoutkår vid Hällungen. Under åren som följde hölls läger alltid tillsammans med andra kårer. 1989 hölls läger på Skaftö i GÖK-regi. Även året därpå var ett GÖK-läger, "Lagan -90". Båda dessa GÖK-läger utmärktes av mycket fintväder. 1991 deltog

kåren i distriktets stora läger "Gullmaren -91" vid Lysekil. 1982 åkte kåren till Danmark på läger i GÖK-regi. Lägerplatsen var en park mitt inne i Aaborg. Ett litet annorlunda läger eftersom vi inte fick elda på lägerområdet.

1993 hölls det stora förbundslägret "Natura -93" i Karlsborg med ca 16000 deltagare. Tyvärr var vädret inte det bästa under lägerdagarna. Från kåren deltog ca 40 scouter. Återigen gästades vår kår av flickscouter från Kalifornien. Precis som förra gången fick vi en amerikansk flagga flugen över Vita Huset. Dessutom fick vi en burk innehållande aska från den amerikanska kårens lägereldsplats, med uppmaningen att förse vår lägereld med askan och därefter åter samla aska till nästa lägereld osv. 1994 var vi Dalsland med GÖK på en helt ny SMU-lägerplats vid Ånimmen. 1995 deltog GÖK inklusive Landvetter Scoutkår i södra Älvsborgs distriktsläger "Spinnarlägret -95" i Rydal.

LEDARUTBILDNINGAR

Av kårens aktiva ledare idag (1995) har samtliga genomgått (eller genomgår) förbundets grundläggande ledarutbildning i distriktsregi, ALU-kurserna. Kårens målsättning är att alla dessutom skall genomgå TG-utbildningen.

TG-utbildning

Följande ledare i kåren har genomgått Svenska Scoutförbundets högsta ledarutbildning Treklöver-Gilwell kursen TG.

Maj Elfstrand	Hilding Elfstrand	Gunvor Norrby
Sonja Ericsson	Ulla Lundkvist	Björg Silverin
Marita Olsson	Rose-Marie Johansson	Ron Ranefjärd
Kerstin Nilsson	Marie Ryssnäs	Bengt Silverin
Björn Lundquist	Gunilla Lundquist	

Björg och Bengt Silverin har båda genomgått förbundets CALT-kurs (trepärlekurs). Björg dessutom CLT-kursen (fyrpärlekursen). Björg fungerar dessutom som ansvarig ledare för förbundets TG-sjökurs. Även Bengt Silverin och Roy Ranefjärd har vid ett flertal tillfällen deltagit som ledare på förbundets TG-kurser.

Följande ledare har deltagit/deltager som kursledare på förbundets TG-kurser.

Följande ledare har aktivt deltagit i förbundsarbete:

- Maj Elfstrand
- Björg Silverin
- Bengt Silverin
- Roy Ranefjärd

Följande ledare har aktivt deltagit i förbundsarbete:

- Björg Silverin (Programrådet)
- Bengt Silverin (Miljögruppen)

ORDFÖRANDE GENOM TIDERNA

• 50-talet	Irma Ekström
• 50-talet	Kerstin Lidhén
• 1959-65	Maj Elfstrand
• 1965-67	Bengt Löfquist
• 1968-71	Göran Bredin
• 1971-75	Stig Eklund (Kallebäck's scoutkår)
• 1975-77	Bengt Silverin (Interimstyrelse)
• 1977-87	Bengt Silverin
• 1987-88	Sonja Arvidsson
• 1988-	Ulla Lundkvist

GLÖM INTE IGÅR FÖR IDAG OCH IMORGON